

KALENDÁŘ:

Pravidelný pořad bohoslužeb v našich farnostech

Pondělí	16:30	Chudobín	
	16:45	Měrotín	
	18:00	Bouzov	
Úterý	18:00	Náměšť na Hané	(každé druhé úterý v měsíci)
Středa	16:30	Loučany	(každých 14 dnů)
	18:00	Bouzov	
Čtvrtek	9:00	Opava	
	18:00	Bílá Lhota	(zimní čas - 15:50)
Pátek	16:30	Náměšť na Hané	
	16:45	Měrotín	
	18:00	Luká	
	18:00	Bouzov	(každý první pátek v měsíci)
Sobota	8:00	Bouzov - penzion	(1x v měsíci)
	9:30	Náměšť na Hané-penzion	(1x v měsíci)
	9:30	Luká - penzion	(1x v měsíci)
	18:00	Chudobín	(s nedělní platností)
Neděle	7:30	Měrotín	
	8:00	Luká	
	9:15	Bouzov	
	10:00	Náměšť na Hané	
	10:45	Bílá Lhota	

Výsledky Tříkrálové sbírky 2012:

Bouzov	15 047 Kč	Savín	3 778 Kč
Podolí	2 102 Kč	Hradečná	3 525 Kč
Kozov, Blažov, Kadeřín, Svojanov, Bezděkov	6 983 Kč	Mladeč	5 884 Kč
Hvozdečko	2 619 Kč	Měrotín	6 685 Kč
Olešnice	3 147 Kč	Kovářov	2 430 Kč
farnost Bouzov	29 898 Kč	farnost Měrotín	22 302 Kč
Hrabí	3 270 Kč	Náměšť	4 650 Kč
Měník	733 Kč	Loučany	15 358 Kč
farnost Bílá Lhota	4 003 Kč	farnost Náměšť	20 008 Kč
Nasobůrky	7 352 Kč	Luká	7 183 Kč
Sobáčov	2 824 Kč	Ješov	4 359 Kč
Haňovice	6 416 Kč	Slavětín	3 075 Kč
farnost Chudobín	16 592 Kč	farnost Luká	14 617 Kč

Občasník farností Bouzov, Luká, Bílá Lhota, Chudobín, Měrotín, Náměšť na Hané



FARNÍ TROUBA

„mějtež pozor na zvuk trouby“ (Jeremiáš 6,17)



Ročník XI.

26.02.2012

číslo 96

*Nyní - praví Hospodin - obraťte se ke mně celým svým srdcem,
v postu, nářku a pláči!
Roztrhněte svá srdce, a ne pouze šaty,
a obraťte se k Hospodinu, svému Bohu,
neboť je dobrotivý a milosrdný, shovívavý a plný lásky,
slituje se v neštěstí...*

*Na Siónu zatrubte na polnici, nařídte půstu,
svolejte shromáždění, svolajte lid, zasvěťte obec, sezvete starce,
shromážděte děti i kojence:*

*ženich ať vyjde ze svého pokoje, nevěsta ze své ložnice!
Kněží, Hospodinovi služebníci, ať pláčou mezi předsíní a oltářem a říkají:
„Ušetř, Hospodine, svůj lid, nevydávej své dědictví v potupu, aby nad ním
nevládli pohané!“*

Jl 2,12-18; (Popeleční středa)

Milovaní bratři a sestry,

tradiční praxí půstu, almužny a modlitby, které jsou vyjádřením našeho odhodlání obrátit se, nás postní doba učí, jak můžeme žít lásku ke Kristu stále radikálnější způsobem.

Půst, k němuž člověka mohou vést nejrůznější motivy, má pro křesťana hluboce náboženský význam: tím, že svůj stůl prostíráme skromněji, se učíme překonávat sobectví a žít v logice daru a lásky; tím, že snášíme jistou míru nedostatku – a nejen v tom, čeho máme nadbytek – se učíme odhlížet od svého

Občasník **Farní trouba** vydává: Římskokatolická farnost Bouzov inkorporovaná Německému řádu

783 25 Bouzov 7 farnost.bouzov@gmail.com <http://farnostiot.webnode.cz/>

(Neprodejné; jen pro vlastní potřebu; Za obsah příspěvků odpovídají jejich autoři)

Redakce tohoto čísla: P. Metoděj Hofman OT; P. Norbert Hnátek OT; Bc. L. Macek FamOT; M. Foltasová

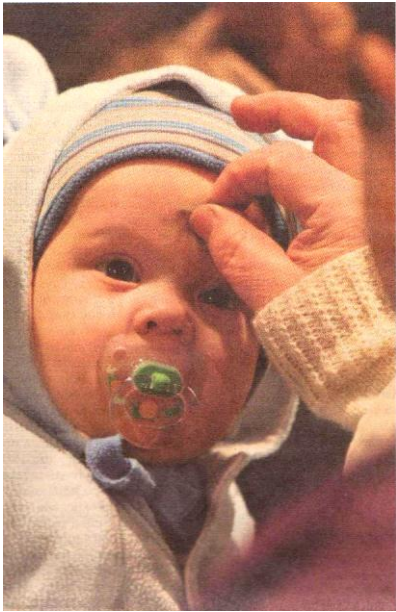


Foto: MF DNES

"já", objevovat někoho, kdo je nám nablízku, a poznávat Boha v tvářích mnoha bratří a sester. Pro křesťany totiž půst není důvodem ke skleslosti a uzavírání se do sebe, ale více nás otevírá Bohu i potřebám druhých lidí a dovoluje tak lásce k Bohu, aby se stala i láskou k bližnímu (srov. Mk 12, 31).

Na své cestě často musíme čelit pokušení vlastnit a lásce k penězům, které narušují Boží prvenství v našem životě. Chamtivá touha po majetku vede k násilí, vykořisťování a smrti. Právě proto nám církev obzvláště v postní době připomíná praxi *almužny*, tedy schopnosti dělit se. Zbožštění hmotného majetku naopak způsobuje, že se nejen vzdalujeme jeden druhému; ale kromě toho okrádá člověka, činí jej nešťastným, klame jej a svádí, aniž

by plnilo své přísliby. Klade totiž hmotná dobra místo Boha, jediného zdroje života. Jak můžeme porozumět Boží otcovské dobrotě, jsou-li naše srdce plná sobectví a vlastních plánů, které nám nalhávají, že se tak může zajistit naše budoucnost? Pokušením je myslet si to, co boháč z podobenství: "Máš velké zásoby na mnoho let..." Všichni však známe Pánův soud: "Blázne, ještě této noci budeš muset odevzdat svou duši..." (Lk 12, 19–20). Praxe *almužny* obrací naši pozornost k Božímu prvenství a vede ke vnímavosti vůči druhým lidem, nechává nás znovu objevit dobrotu Otce, přijmout jeho milosrdenství.

Během celé postní doby nám církev předkládá Boží slovo v hojnější míře. Tím, že o něm rozjímáme a přijímáme ho do svého nitra pro každodenní život, se učíme cennému a nenahraditelnému způsobu *modlitby*. Když pozorně nasloucháme Bohu, který stále mluví k našemu srdci, dostáváme posilu na cestě víry, kterou jsme zahájili v den křtu. Modlitba nám také umožňuje, abychom vnímali čas novým způsobem: bez perspektivy věčnosti a transcendence čas totiž jednoduše směřuje naše kroky k horizontu, jenž nemá budoucnost. Naopak – když se modlíme, nacházíme čas pro Boha, chápeme, že jeho "slova nepominou" (srov. Mk 13, 31) – a vstupujeme s ním do důvěrného společenství, které nám "nikdo nevezme" (Jan 16, 22). To nás otevírá pro naději, která nezklame, pro věčný život.

Ve zkratce tedy můžeme říci, že cesta postní dobou, jež nás zve k tomu, abychom rozjímali o tajemství kříže, nás má připodobnit Kristu ve smrti (srov. Flp 3, 10), uskutečnit tak hluboké *obrácení* našeho života a nechat se proměnit působením Ducha Svatého jako sv. Pavel na cestě do Damašku. Podobně bychom měli svou existenci neochvějně směřovat podle vůle Boží, abychom

byli osvobozeni od svého sobectví, překonávali pudovou touhu ovládat druhé a otevírali se Kristově lásce. Postní doba je příhodným časem k tomu, abychom uznali svou slabost, upřímně přehodnotili svůj život, přijali obnovující milost svátosti smíření a vydali se rozhodně za Kristem.

Otec Norbert

Z PROJEVU PAPEŽE PIA XII. K NOVOMANŽELŮM 11.3.1942



Rodina jako by zářila vlastním sluncem a tím je žena. Poslyšte, co o ni říká Písmo svaté: *Půvab ženy blaží jejího muže. Nad všechen půvab je žena svatá a zdrženlivá. Slunce vycházející na výšinách Páně – to je krása dobré ženy v uspořádaném domě.*“ (Sir 26, 13, 15, 16)

Vskutku, manželka a matka je něco jako slunce rodiny. Je pro ni sluncem svou velkodušností a snahou o naprosté sebeodevzdání, svou stálou radostností a předvídavou ochotou ke všemu, co může učinit život manžela a dětí šťastným. Září z ní jas a zápal duše. I když se obvykle říká, že manželství se zdárně rozvíjí tehdy, když oba manželé, kteří do něho vstoupili, nesledují vlastní štěstí, ale štěstí toho druhého, přece jen je to ušlechtilé smýšlení a odhodlání, byť se týká obou, charakteristické především pro ženu. Ta je totiž od přírody obdařena mateřskými city a jakousi moudrostí a předvídavostí srdce, které způsobují, že i tehdy, když ženu postihne od druhých něco trpkého, odplácí jim vlídností a když se jí dostane urážek a potupy, projevuje naopak úctu a vážnost, zrovna jako když slunce rozveselí podmračené ráno svými červánky nebo když při západu osvítlí mraky svými zlatými paprsky.

Manželka je slunce rodiny jasností svého pohledu a vřelostí svých slov. Její oko i její hlas totiž proniká sladce až do duše, dovede obměkčit a pohnout i povzbudit, když vzkypí vášně umí je utišit a přivádí muže z hmotných starostí k radosti a potěšení láskyplného rozhovoru poté, kdy musel po celý den vytrvale a často velmi namáhavě pracovat, ať už v úřadě, nebo na poli nebo v naléhavých obchodních jednáních či v průmyslovém podnikání. Manželka je slunce rodiny svou přirozenou, ryzí čistotou a velikou prostotou i svou vznešenou křesťanskou důstojností. A také soustředěnou přemýšlivostí a poctivou myslí i vybranými způsoby v udržování zevnějšku a vkusném oblékání a přitažlivou zdrženlivostí mravů. Jemné city, příjemná, živá tvář, v mlčení i smíchu bez jakékoli zloby, každý pohyb hlavy jakoby znamením dobroty, to dodává ženě půvab vybrané, leč prosté květiny, otevírající svůj květ slunci, aby vstřebávala a odrážela všechno jeho jas a jeho barvy.

Kéž byste věděli, jak takový obraz manželky a matky probouzí v srdcích otců a dětí ty nejvznešenější city lásky a jak do nich vštěpuje ducha vděčnosti.

Otec Metoděj

CO SE DOMA UPEČE



PROGLAS ŽIJE SEDMNÁCTÝM ROKEM

Jestli se mu daří naplňovat obsah sloganu – Rádio pro vřídny domov – musí posoudit posluchači.

Lidé z Proglasu jsou vděční Bohu, vděční dárcům, že je model dobrovolného přispívání stále životaschopný.

Dává dobrý pocit i darujícím posluchačům, podporovatelům.

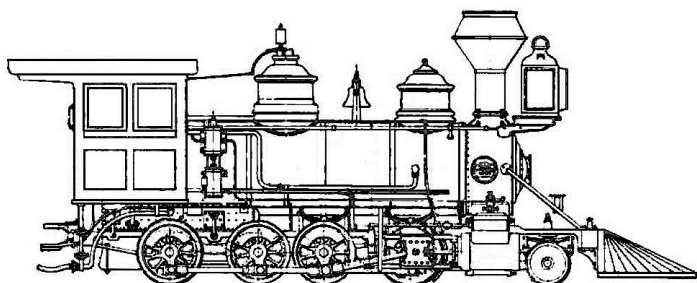
Z naší bouzovské farnosti jsem odeslala jako hromadný dar částku 17 400 Kč. Upřímně Pán Bůh zaplať všem. Poděkování patří i těm, kteří své dary poslali jednotlivě složenkou.

Rádi přivítáme další zájemce o členství v klubu přátel rádia.

Všem rybičkám ve svém rybníku přeji hodně zdraví, Boží požehnání, vše dobré a těším se na další spolupráci!

Beďačová Marie -- Kamarád PRoglasu

VÝSTAVA MODELŮ LOKOMOTIV „DIVOKÉHO ZÁPADU“



Jana Volného z Litvle

je otevřena:
- ve Společensko
vzdělávacím
centru v Luké

- od 5. 2. do 1. 4. 2012
- vždy v neděli od 15,00 do 16,00 hod.
- během akcí pořádaných na SVC,
- mimo uvedenou dobu i na požádání na tel. č.: 775171776, 728711183.

Vstupné 20,- Kč

Pan Volný si sám vyrábí plány lokomotiv i vagonů podle předloh. K výrobě používá dřevo, překližku, drát, atd.. Jednu lokomotivu vytvoří za 350 - 400 hodin práce. Modely jsou vyrobeny v měřítku 1:26. Na výstavě je k vidění 18 lokomotiv, 11 vagonů v autentickém prostředí.

Josef Osmančík

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST NÁMĚŠŤ NA HANĚ



SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA
OSLAVU SVÁTKU PATRONKY FARNÍHO KOSTELA

V SOBOTU 3.3. 2012 od 16.00 hod.:

SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ KE CTI SV. KUNHUTY

SLAVNOSTNÍ NEŠPORY

Překvapení

V NEDĚLI 4.3. 2012 od 10.00 hod.:

SLAVNOSTNÍ MŠE SVATÁ KE CTI SV. KUNHUTY

KALENDÁŘ

BOUZOV: Křížové cesty v postní době po nedělní mši svaté si pro vás připraví:

- | | | |
|------------|---|------------------------|
| 26. února | - | rodiče |
| 4. března | - | senioři |
| 11. března | - | lektoři |
| 18. března | - | děti a mládež |
| 25. března | - | biřmovanci |
| 1. dubna | - | Květná neděle – Pašije |

Svátost smíření, O. Norbert:

Mimořádná příležitost k přijetí velikonoční svaté zpovědi bude:

- v pátek 30.3. od 18.30 hod. v Luké
- v sobotu 31.3. od 14 hod. v Náměšti a v sobotu 31.3. od 17.30 hod. v Chudobíně.

Na Květnou neděli 1. dubna navečer proběhne pobožnost křížové cesty v Náměšti.

Svátost smíření O. Metoděj:

Svátost smíření v kostele na Bouzově nejen v postní době, je možná po každé mši svaté v pracovní den. V Bílé Lhotě po nedělní mši svaté a v Měrotíně vždy před každou mši svatou.

TRUMPETKA



Milé děti, mládeži i dospěláci, dětská mše svatá v bouzovském kostele bude **v pátek 16. března v 18:00 hodin**. Po skončení mše se domluvíme na nácvik pantomimy Křížové cesty, kterou, jako každoročně, předvedeme na Velký pátek.

TÁBOR BUDE....

Milí táborníci, tábornice a rodiče, nastal čas pro informace o táboře, na které jistě všichni netrpělivě čekáte. Letní stanový tábor u Protivanovského mlýna v letošním roce začne **v neděli 1. července a skončí v sobotu 7. července**. Cena za týdenní pobyt v krásné přírodě ve stanech bude 1.100 Kč. Přihlášky si můžete vyzvednout v předsíni bouzovského kostela a vyplněné co nejdříve odevzdat nebo poslat na adresu: Marcela Foltasová, Bouzov 70, 783 25, nejpozději do 31.5. Na všechny táborníky se těší organizátoři tábora: hlavní vedoucí Barbora Vařeková, kuchař Marcela Foltasová a Martin Nejedlý, technici Jiří Ženožička a Vít Foltas, vedoucí Ivča, Katka, Nikča, Krist'a a Emil.

FARNÍ POUTNÍK

V dnešním čísle se vám, vážení čtenáři, představuje nová rubrika „Farní poutník“. V ní se budeme ohlížet prostřednictvím poutavého vyprávění za výšlapy a poutěmi pořádanými v našich farnostech. Začtete se, jak to bylo při výletu na Svatý Kopeček. Pro ty, kdo by neporozuměli českému jazyku, je stejný text přeložen do naší mateřské hanáčtine ☺

Výlet na Svatý Kopeček

Uběhlo několik dní od výletu na Kosíř a my se těšili na další výšlap vedený P.Norbertem.

Kam to asi bude? Týden před určeným datem nám v ohláškách sdělil, že půjdeme na Svatý Kopeček.

A prý bude překvapení!

Opět jsme jeli lokálkou z Náměště, ale tentokrát do Hluboček a odtud pěkně pěšky krásnou přírodou až na Svatý Kopeček. V Hlubočkách byl SNÍH!! Počasí nám přálo, příroda se s námi dělila o svou krásu a my pomalu odkládali zimní rukavice, čepice i bundy. Sluníčko hrálo, jako by nebyl ani leden. Šlapali jsme stezkou okolo Zdiměřského potoka stále nahoru, až jsme došli k boží muce u Radíkova. Tam na pasece se pásli nádherní koně, kteří se nechali pohladit a něco si

vzali od nás i na zub. Po té jsme znovu vstoupili do lesa, kde jsme mohli vidět ve sněhu stopy zvěře a ptáků. Zasněžené větve stromů do kouzelných tvarů ještě dokreslovaly atmosféru romantického výletu. Sněhu jsme si někteří užívali - koulovali se, dělali andělíčky. Prošli jsme obcí Radíkov a lesíkem po „žluté“ jsme došli až na kraj obce Svatý Kopeček. Cíl našeho putování byl na dohled!

Vešli jsme do chrámu a žasli jsme nad krásou interiéru. Ticho rozprostřené po celé basilice zavazovalo k pokoře a uctě. Posadili jsme se do lavic a tiše rozjímali.

A co to překvapení Otče Norberte?

Otec Norbert se objevil v kněžském a začal sloužit mši svatou a s ním i malý Jirka z Luké jako ministrant. To nás přece mohlo hned napadnout!

Jen pro nás - náměšťské poutníky sloužil Otec Norbert mši svatou. Jen tak, bez varhan, komorně a skromně. Snad právě proto bylo možné lépe vnímat každé slovo kněze a odnést si s sebou nádherný zážitek.

Byl to nádherný den.

Půť na Svaté Kopeček

Oběhlo pár dní od věšlapu na Kosíř a me sme se ož těšele na další věšlap, pod vedením Otca Norberta. Kdepak to tentokrát bude? Nedělo před stanoveným datem nám v ohláškách prozradil, že pudeme na Svaté Kopeček. A pré bude aji překvapení!

Zase sme jele vláčkem z Náměště, ale tentokrát do Hluboček a odsád' pěkně štrapácim krásno přírodu až na Svaté Kopeček. V Hlubočkách bel SNIH!! Počasí belo nádherny. Příroda bela štědrá a rozdávala nám svó krásu a me sme rádi odkládale čepice, rokavice a nekeři e bunde. Slonečko hrálo, jak kdebe nebel ani leden. Šle sme cestičkó okolo Zdiměřskyho potoka furt navrch, až sme došle k boží moce o Radíkova. Tam na lóce se pásle nádherni koni, keři se nechale pohladit a vzale si od nás e nejaké pamlskek. Po té sme vlezle do leséka, kde se belo na co divat. Viděle sme stope zvěře e ptáku. Zasněženy halózke stromu vetvarovany do kózelných tvaru eště vic podněcovale romantickó nálado. Sniho sme si také ožele - kólovale sme se a dělale andělíčke do sniho. Za Radíkovem sme se vedale po „žloté“ a došle sme až na kraj obce Svaté Kopeček. Cíl našeho potování belo na dohled!

Vkročele sme do chrámo a žasle sme nad jeho krásó. To ticho, co nás očarovalo, nás zavazovalo k pokoře a uctě. Sedle sme si do lavic a potichóčko čekale co bude dál.

A co to překvapení Otče Norberte?

Otec Norbert se objevil oblečené jako kněz a začal slóžet mšo svató a s ním e malé Jirka z Loké jako ministrant. To nás přece muhlo napadnót!

Jenom pro nás – náměšťsky póttnike slóžel Otec Norbert mšo svató. Jenom tak - bez varhan a skromně, jak debe pro každýho zvlášť' a přetym - tak krásně. Snad' proto se dalo lip vnímat každý jeho slovo, snad' proto sme si odnesle nádherné zážetek.

Bel to moc pěkné deň, na které bodeme dlóho zpominat.